

TIESAS PROCESS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mt 25:31–46; Dan 7:9–14; 1kor 6:2, 3; 2Pēt 2:4–6; Mal 4:1; Atkl 21:8.

ATMIŅAS PANTS:

“Jo mums visiem jāparādās Kristus soģa krēsla priekšā, lai ikviens saņemtu, ko, miesā būdams, darījis – vai labu vai ļaunu.” (2kor 5:10)

Ja Bībele par kaut ko izsakās skaidri, tad tā ir tiesa. Dievs tiesās pasauli. Ir daudz gan Vecās, gan Jaunās Derības pantu, un tie ir viennozīmīgi. Taisnība, kuras pietrūkst šeit un tagad, kādu dienu nāks.

Bībele saka, ka Dievs ir “pilnīgs Savā gudrībā” (Īj 37:16) un “zina visu” (1Jņ 3:20), ieskaitot visslepenākos nodomus (Māc 12:14, Jer 17:10). Mēs varam paslēpties no visiem un visa kā cita, bet Dievam nekas nepaliek apslēpts.

Šī realitāte ietver to, ka Viņam nav vajadzīga tiesa, lai kaut ko uzzinātu par katra cilvēka dzīvi. Dieva tiesa ir dievišķi iecelta, un tā tiek īstenota Viņa radījumu dēļ – gan debesīs, gan virs zemes. Šis process ir kosmiski vēsturiskas dabas, jo Lucifers sāka savu sacelšanos Debesīs un tad izplatīja to šajā pasaulē (Atkl 12:7–9).

Šīs nedēļas laikā mēs pārdomāsim gala laika tiesas procesu un tā trīs fāzes: pirms Kristus otrās nākšanas, tūkstošgades tiesu un izpildtiesu. Viss process noslēdzas ar taisno attaisnošanu un ļauno otro nāvi.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 24. decembrī.

Pēdējā tiesa

Daudziem ideja par tiesu nozīmē nosodījumu. Un, lai gan tā ir daļa no procesa, mēs nedrīkstam aizmirst, ka tiesas idejai ir pozitīvā puse, jo tiesa ietver taisno attaisnošanu. Daniēla grāmata runā par gala laika tiesu “Visuaugstā svētō labā” (Dan 7:22, NKJV). Dieva tiesa ietver abas puses – princips atrodams Vecajā Derībā: “Tad uzklausi Tu debesīs, un dari un spried tiesu pār Saviem kalpiem, ka Tu netaisnā algu liec saņemt netaisnajam, lai viņa ceļš atgriežas uz viņa paša galvu, un liec taisnību piešķirt taisnajam, dodams tam savas taisnības algu.” (1kēn 8:32)

Izlasi Mt 25:31–46 un Jņ 5:21–29. Kā Kristus novāda gan uz nosodījuma, gan uz attaisnošanas ideju pēdējā tiesā? _____

Daži apgalvo, ka frāzes “netiek tiesāts” un “nenāk tiesā” (Jņ 5:24) ietver to, ka tie, kas ir Kristū, vispār netiek tiesāti. Tomēr šīs frāzes nozīmē to, ka ticīgie tiesā netiek nosodīti. Tāpēc šie panti jāsaprot šādi – “nav notiesāts” (Jņ 3:18) un “nesaņems nosodījumu” (Jņ 5:24).

Īsāk sakot, mūsu liktenis tiek izlemts šodien, šajā dzīvē. Tie, kas ir Kristū, jau ir saņēmuši attaisnojošu spriedumu, un tie, kas nav Kristū, paliek nosodījumā. Aprakstot tiesu (Mt 25:31–46), Kristus min ne tikai āžu klātbūtni (ļautie), bet arī avis (taisnie). Apustulis Pāvils skaidri apliecina: “Jo mums visiem jāparādās Kristus soģa krēsla priekšā, lai ikviens saņemtu, ko, miesā būdams, darījis – vai labu vai ļaunu.” (2kor 5:10)

Pārdomājot tiesas jautājumu, mums ir jāpatur prātā, ka mēs tiekam glābti žēlastībā (Jes 55:1, Ef 2:8–10), taisnoti ticībā (1Moz 15:6, Rm 5:1) un tiesāti pēc darbiem (Māc 12:14, Mt 25:31–46, Atkl 20:11–13). Tiesas procesa pamatā ir Dieva morāles likums, kā tas izteikts desmit baušļos (Māc 12:13, 14; Jēk 1:25; Jēk 2:8–17). Mūsu darbi ir ārēji pierādījumi mūsu glābjošās pieredzes patiesumam un līdz ar to tiek novērtēti tiesas laikā.

Atcerieties: Dievs nav izdevis patvaļīgu dekrētu, ar kuru kāds tiek glābts, bet cits iet bojā. Katrs pats ir atbildīgs par savu likteni.

Noslēgumā jāuzsver, ka tiesa nav laiks, kad Dievs nolemj kādu pieņemt vai atraidīt, bet tas ir laiks, kad Dievs pieliek punktu mūsu izvēlei – esam vai neesam Viņu pieņēmuši. Tā ir izvēle, kas atklājas mūsu darbos.

Tiesa pirms Kristus nākšanas

Par tiesu pirms Kristus atgriešanās jeb ko mēs saucam par “pirmsadventes” tiesu, varam lasīt daudzviet Svētajos Rakstos.

Izlasi Dan 7:9–14, Mt 22:1–14; Atkl 11:1, 18, 19 un Atkl 14:6, 7. Kā šie panti izgaismo uzskatu par pirmsadventes izmeklēšanas tiesu Debesu tiesas zālē? Kāda nozīme ir šādai tiesai? _____

Dieva ļauzu pirmsadventes izmeklēšanas tiesas koncepts ir pamatots trīs Bībeles pamatmācībās.

Pirmā ir uzskats, ka visi mirušie – taisnie un netaisnie – paliek bezapziņas stāvoklī kopā līdz pēdējai augšāmcelšanai (1Jņ 5:25–29).

Otrais ir universāla visu cilvēku tiesa (2kor 5:10, Atkl 20:11–13).

Trešais ir fakts, ka pirmā augšāmcelšana būs svētīgs atalgojums taisnajiem un otrā augšāmcelšana būs mūžīga nāve ļaunajiem (1Jņ 5:28, 29; Atkl 20:4–6, 12–15).

Tas nozīmē to, ka, ja visi cilvēki tiktu tiesāti, viņiem vajadzētu tikt tiesātiem pirms viņu augšāmcelšanas, kad viņi saņems savu galējo atalgojumu.

Daniēla grāmata palīdz mums saprast gan pirmsadventes tiesas laiku, gan būtību. 2300 simbolisko dienu beigās – 1844. gadā – Debesu svētnīca tiks šķīstīta (Dan 8:14, salīdzini ar Ebr 9:23) un sāksies pirmsadventes izmeklēšanas tiesa (Dan 7:9–14); tie ir divi atšķirīgi veidi, kā runāt par to pašu notikumu. Un šī tiesa notiek “Visuaugstā svēto labā” (Dan 7:22). Tas ir, tā ir labā vēsts Dieva ļaudīm.

Mt 22:1–14 Jēzus runāja par kāzu viesu pārbaudi pirms kāzu mielasta.

Atklāsmes grāmatā pirmsadventes izmeklēšanas tiesa ir apzīmēta kā uzdevums izmērīt “tos, kas pielūdz” Dieva templī (Atkl 11:1), un paziņot, ka “Viņa tiesas stunda ir atnākusi” (Atkl 14:6, 7; salīdzini ar Atkl 14:14–16).

Kā mūsu zināšanās par tiesu Debesīs vajadzētu ietekmēt to, kā mēs dzīvojam šeit, virs zemes? _____

Tūkstošgades tiesa

Bībelē teikts, ka, Kristum nākot otrreiz, (1) gan dzīvie svētie, gan augšāmceltie svētie satiksies ar Kungu “gaisā padebešos” (1tes 4:16, 17); (2) visi svētie nonāks Debesīs, lai mājotu Debesu “mājokļos”, ko Viņš tiem sagatavojis (Jņ 14:1–3); un (3) tikai tūkstošgades beigās Jaunā Jeruzāleme nonāks uz šīs zemes un kļūs par mūžīgām svēto mājām (Atkl 21:1–3, 9–11). Tā tūkstošgades laikā, kamēr šī zeme būs tukša, svētie valdīs ar Kristu Debesīs (Jer 4:23, Atkl 20:4).

Izlasi 1kor 6:2, 3 un Atkl 20:4–6, 11–13. Kāpēc svētajiem vajadzētu piedalīties tūkstošgades tiesā? _____

Ar šo tiesas procesu paredzēts (1) attaisnot Dieva raksturu pret sātana apsūdzībām, ka Dievs būtu negodīgs tajā, kā Viņš izturas pret Saviem radījumiem, (2) apstiprināt taisno atalgojuma taisnīgumu, (3) demonstrēt Jauno soda taisnīgumu un (4) izkļiedēt visas šaubas, kas varētu novest pie vēl kādas sacelšanās universālā. Pirmsadventes taisno izmeklēšanas tiesā ir iesaistīti tikai Debesu pulki (Dan 7:9, 10). Bet Jauno un kritušo eņģeļu tūkstošgades tiesā piedalīsies arī svētie (1kor 6:3, Jūdas 6, Atkl 20:4–6).

Pirmsadventes izmeklēšanas tiesa sākās 1844. gadā, kad “nolika krēslus.. tiesas locekļi nosēdās un atvēra grāmatas” (Dan 7:9, 10). Taču tūkstošgades tiesa sāksies pēc tam, kad svētie tiks paņemti uz Debesīm un sēdēs troņos, un tiesa tiks uzticēta viņiem. Tad vēlreiz tiks atvērtas Debesu grāmatas un mirušie tiks “tiesāti pēc tā, kas rakstīts grāmatās, pēc viņu darbiem” (Atkl 20:4, 12). Šis process nodrošina iespēju svētajiem izvērtēt Debesu ziņojumus un redzēt Dieva taisnīgo izturēšanos visos gadījumos. Viņš ne tikai atalgo visus cilvēkus saskaņā ar to, ko viņi ir pelnījuši, balstoties uz viņu pašu lēmumiem, bet arī paskaidro viņiem, kāpēc Viņš to dara.

Ko tas jums māca par Dieva raksturu, ka, pirms dusošie pazudušie tiek augšāmcelti otrajai nāvei, izglābtie ir iesaistīti tiesas procesā un neviens nesaņem tiesu, kamēr arī mēs ieraugām Dieva taisnīgumu un godīgumu? Līdzdali savu atbildi Bībeles izpētes grupā. _____

Izpildtiesa

Viduslaikos bija spēcīga tendence attēlot Dievu kā bargu, sodošu Tiesnesi. Mūsdienās tendence ir aprakstīt Viņu kā mīlošu, visatļaujošu Tēvu, kurš nekad nesoda Savus bērnus. Tomēr mīlestība bez tiesas pārvērtīsies haosā un bezlikumībā, kamēr taisnība bez mīlestības kļūs par apspiešanu un pakļaušanu. Dieva tiesas process ir ideāla taisnības un žēlastības savienošānās, kur abi izriet no Viņa beznosacījumu mīlestības.

Izpildtiesa būs Dieva pēdējā un neatgriezeniskā sodošā darbība. Ierobežota sodoša tiesa notika, piemēram, izmetot sātānu un viņa eņģeļus no Debesīm (Atkl 12:7–12), izdzenot Ādamu un Ievu no Ēdenes dārza (1Moz 3. nodaļa), lielajos Plūdus (1Moz 6–8), Sodomā un Gomorā iznīcināšanā (1Moz 19, Jūdas 7), pirmdzimto nāvē Ēģiptē (2Moz 11–12) un Ananijas un Safiras nāvē (Apd 5:1–11). Tāpēc nav pārsteigums, ka notikis ļauno tiesas sprieduma izpilde cilvēces vēstures noslēgumā.

Izlasi 2Pēt 2:4–6 un 2Pēt 3:10–13. Kā šie panti palīdz jums saprast pēdējās izpildtiesas būtību? Kā tie norāda uz sprieduma pabeigšanu pretstatā idejai, ka mocības turpināsies mūžīgi, kas būtu taisnīguma sagrozīšana, nevis tā izpaušme? _

“Dieva labestība un izturība, Viņa pacietība un žēlastība pret pavalstniekiem netraucēs Viņam sodīt grēcinieku, kurš atteicās paklausīt Viņa prasībām. Cilvēkam – Dieva svētā likuma pārkāpējam, kurš tika apzēlots tikai ar lielo upuri, ko Viņš nesa, sūtot Savu Dēlu mirt par vainīgo, jo Viņa bauslība bija nemainīga, – nav jādiktē Dievam.” (Elena Vaita “Manuscript Releases”, 12. sēj., 208. lpp.)

Visu, ko Dievs varēja darīt, lai glābtu cilvēci no mūžīgas pazušanas, Viņš būs izdarījis – un ar milzīgām izmaksām no Savas puses. Tie, kas būs galīgi pazuduši, būs izdarījuši attiecīgu izvēli, kas novedis pie liktenīgām beigām. Ideja, ka Dieva nosodošais spriedums attiecībā uz pazudušajiem, pat pazudušo iznīcināšana (pretstatā mūžīgajām mokām), ir pretrunā mīloša Dieva raksturam, ir vienkārši nepareiza. Tā ir Dieva mīlestība un tikai Dieva mīlestība, kas arī prasa taisnīgumu.

Ko krusts jums māca par to, ko Dievs bija gatavs darīt, lai glābtu ikvienu, kas to vēlas? _____

Otrā nāve

Dievs vada cilvēces vēsturi tās beigu laika kulminācijas virzienā. Tūkstošgades beigās visi ļaunie mirušie tiks piecelti no kapiem, lai saņemtu pēdējo soda spriedumu (Atkl 20:5, 11–15). Tad, kad viss tiesāšanas process būs pabeigts un tam vairs nevarēs neko pievienot, ļaunie atzīs Dieva taisnību. “Ņemot vērā visus lielās cīņas faktus, viss visums – gan uzticīgais, gan dumpīgais – vienprātīgi paziņo: ‘Taisni un patiesi ir Tavi ceļi, tu, svēto ķēniņ.’” Un pats sātans “paklanās un atzīst viņa soda taisnīgumu”. (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 670., 671. lpp.)

Izlasī Mal 4:1; Atkl 20:14, 15 un Atkl 21:8. Cik efektīva būs “uguns jūra” un “otrā nāve”?

Sātana un viņa eņģeļu, un visu ļauno galējā iznīcināšana attīrīs universu no grēka un tā sekām. Tomēr pat noslēdzošā ļauno iznīcināšana ir Dieva mīlestības darbs, nevis tikai svēto dēļ, bet arī pašu ļauno dēļ. Viņi gribētu drīzāk mirt, nevis dzīvot Dieva klātbūtnē, kas grēkam ir “rijoša uguns” (Ebr 12:29).

“Viņi [pazudušie] ilgotos aizbēgt no svētās vietas. Viņi labprāt pieņemtu iznīcināšanu, lai varētu paslēpties no Viņa sejas, kas nomira, lai viņus atpestītu. Ļauno likteni izlemj viņu pašu izvēle. Viņu izslēgšana no Debesīm ir brīvprātīga, taisnīga un žēlsirdīga no Dieva puses.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 543. lpp.)

Tādējādi grēka un grēcinieku galīgā iznīcināšana – pretstatā pretbībeliskajai teorijai par viņu mūžīgajām ciešanām ellē – nodrošina taisnīgu un samērīgu sodu par visu, ko ļaunie cilvēki ir izdarījuši. Tas arī apstiprina, ka grēkam ir bijis sākums un būs beigas. Tad viss Visums atgriezīsies savā sākotnējā pilnībā, kāds tas bija, pirms neizskaidrojami un bez jebkāda attaisnojuma radās grēks, ļaunums un nepaklausība.

Slava Dievam, ka Viņš kā mūsu “taisnais Tiesnesis” (2Tim 4:8) pieņems godīgu lēmumu, piešķirot nemirstību taisnajiem un mūžīgu bojāeju ļaunajiem.

Kas nepareizs būtu idejā, ka Dievs beigās glābj visus? Kāpēc tā ir slikta ideja? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Kristus līdzības” nodaļu “Bez kāzu drēbēm” (307.–329. lpp.), grāmatā “Lielā cīņa” nodaļas “Zemes izpostīšana” (653.–661. lpp.) un “Cīņa beigusies” (662.–673. lpp.).

“Pēdējās tiesas dienā katra pazudusī dvēsele sapratis, ko tā izdarījusi, atteikdamās no patiesības. Katram, kura prātu jebkad ir aptumšojis grēks, tiks parādīts krusts un krusta īstā nozīme. Golgātas un tās noslēpumainā Upura atklāsmes priekšā grēcinieki saņems spriedumu. Izgaisīs katra melīga aizbildināšanās. Cilvēku atkrišana parādīsies savā atbaidošajā izskatā. Cilvēki redzēs, ko viņi ir izvēlējušies. Noslaidrosies katrs jautājums par patiesību un maldiem, kas radies šajā ilgajā cīņā. Visuma tiesā Dievam nevarēs uzvelt vainu par grēka izcelšanos un tā pastāvēšanu. Tiks pierādīts, ka dievišķās pavēles nav līdzvainīgas grēkā. Dieva valdībā nebija nekādu trūkumu, nekāda iemesla būt ar to nemierā. Kad visu ‘sirdžu domas nāks zināmas’, tad gan uzticīgie, gan nepaklausīgie kopīgi izsauksies – ‘Lieli un brīnišķīgi ir Tavi darbi, Kungs Dievs, visuvaldītāj; taisni un patiesi Tavi ceļi, tautu Ķēniņ! Kas Tevi nebītos, ak, Kungs, un neslavētu Tavu vārdu? (..) Tavas taisnības darbi ir kļuvuši redzami’ (Atkl 15:3, 4).” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 58. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. “Ja tu pieķeries sev, atsakoties pakļaut savu gribu Dievam, tu izvēlies nāvi. Grēkam, lai arī kur tas atrodams, Dievs ir rijoša uguns. Ja tu izvēlies grēku un atsakies no tā atdalīties, Dieva klātbūtnei, kas aprij grēku, ir jāaprij tevi.” (Elena Vaita “Domas no svētību kalna”, 62. lpp.) Kā šis citāts palīdz mums saprast izpildtiesas būtību?

2. Pakavējieties pie domas (otrdienas pētījuma beigās), ka neviens pazudušais nepiedzīvos pēdējo tiesu, kamēr atpestītie nebūs bijuši tiesas procesa daļa. Ko tas mums māca par Dieva atvērtību un Viņa rīcības caurspīdīgumu? Kāpēc caurspīdīgums ir tik svarīgs universālā, kurā valda mīlestība?

3. Kā svēto piedalīšanās tūkstošgades tiesā sniegs viņiem mierinājumu attiecībā uz viņu mīļajiem, kas ies bojā?